

Månedens salme – marts 2025 – 826 Guds nåde er en vintergæk

Tekst: Simon Grotrian, 2006 – Melodi: Jesper Gottlieb, 2007

Guds nåde er en vintergæk kredser om en række paradoksale modsætningspar, bl.a. mellem den enkeltes ensomhed og fællesskab med Gud. I et stærkt, poetisk sprog antydes, hvad Guds rige er.

Grotrian får mange motiver med i en enkelt salme: nåde, fastetid, bøn, Guds rige, nattesorg, håb, Guds åsyn, dåen, Jesus som lærer, synd og afsluttende missionsbefalingen og kærlighedsbuddet i ét.

Vi finder ikke bibelcitater i teksten, men til gengæld er der nye orddannelser: for ordene fostergave, ammesø, englekø, tordensol eller samlesol er ikke at finde i nogen ordbog.

I vers 1 synger vi, at Guds nåde er en fostergave – det må betyde, at den er os givet fra allerførste begyndelse; den er et menneskevilkår.

Guds rige er en ammesø synger vi i vers 2. Et mystisk billede som næppe har noget med en svineavl at gøre, selvom man der rent faktisk har en ammesø. Her i salmen er der tale om en sø i landskabet, da den kan spejle himlens fugle.

I vers 3 er Guds øje både en tordensol og en samlepol. Hvad en tordensol er, det er der sikkert mange af os, som ikke ved men så må vi undersøge svaret.. Der er voldsomme kræfter ved et tordenvejr og tilsvarende er solen både livgivende og farlig, fordi man ikke kan holde ud at se på den "lige i øjnene". Guds rige er således både noget frygteligt, stort, noget overnaturligt og noget varmt og livgivende. Simon Grotrian siger selv om dette flertydige gudsbillede: "Hvorfor i alverden skal det være noget, man kan skære ud i små tern? Vi skal ikke udgrunde noget. Det ikke, at ville udgrunde alting er en måde at være barn på.

Vi samles alle under samme blik i dåben, sådan at vi, selv når livet smerter, kan se engle le. En sådan latter set gennem smertens briller kan måske være provokerende, men det kan også være vidnesbyrd om, at livet altid er større end min smerte.

Fasten fylder ikke meget i vor tid, men så meget desto mere kan der være grund til at tage fastetemaet op og se ind ad og det kan man passende gøre i poetiske syner.

1. Guds nåde er en vintergæk
den er din fostergave
og er du ved at dø af skræk
så plant den i din have
med fastetidens bøn
blir Jorden atter grøn
i angst og overflod
besejres du af mod
og ene er vi flere.
2. Guds rige er en ammesø
der spejler himlens fugle
Guds rige er en englekø

om denne skøre kugle
og flere end du selv
har grædt i dette skælv
så sluk din nattesorg
i hytte og i borg
lad håbene massere.

3. Guds øje er en tordensol
der skinner for at gavne
Guds øje er en samlepol
for døbefontens navne
med smertens briller ser
du englene, der ler
så tænd dit morgensmil
og glem den skarpe pil
der mangler noget mere.

4. Guds kærlighed er skænket dig
på begge hemisfærer
den ryddede en alfarvej
barn Jesus er din lærer
og dér, hvor foden gled
blir kærligheden ved
så bær stafetten hen
imod en fremmed ven
lad hænderne passere.